

Cévní mozková příhoda je nejčastější příčinou poruch řeči v dospělém věku. Mezi tyto poruchy patří dysartrie, jakožto porucha motorické realizace řeči. Její léčba se neomezuje pouze na terapii samotného hlasového a artikulačního projevu, ale vyžaduje komplexní rehabilitační péči. Proto se zde vedle klinické logopedie může významně uplatnit i fyzioterapie. Práce s pohybovým aparátem pacienta přináší možnost vidět poruchy orofaciální oblasti v kontextu posturálního obrazu celého těla. Tato práce se snaží přinést ucelený pohled na proces tvorby lidské řeči a přiblížit některé vazby mezi pohybovým aparátem a tvorbou řeči. Shrnuje základní poznatky o patogenezi dysartrie a především o možnostech její léčby. Zohledňuje i problematiku poruch polykání, která bývá s dysartrií nezdědka spojena. Cílem této práce je přiblížit specifickou roli fyzioterapie a hledat možnosti rozšíření její spolupráce s klinickou logopedií. Práce je vedena formou literární rešerše a obsahuje kazuistiku.